

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
 Egész évre 4 ft
 Fél évre 2 ft
 Negyed évre 1 ft
 Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő, lejtűválogató és kiadó:
ANDOR PÁL.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Fő-utca.
 Hirdetések díjszabása zerint.
 Kéziratok nem adtuk vissza.

A kormány és az ipar.

A hazai ipar fejlesztését a kormány körülbelül két évtized óta karolta fel nagyobb lendülettel. Azelőtt is benn volt ugyan a kormány programjában az ipar fejlesztése, de a megvalósítás eszközei még nagyon hiányosak voltak. Az első nagyobb szabású akciózt az 1881. évi XLIV. törvényezikben látjuk, mely a hazai iparnak jelentékeny állami kedvezményeket biztosított. Ezt a törvényt kőtüdomás szerint az orsz. iparügyesület kezdeményezte és pedig 1878-ban. Harmadfel évre volt szükség, míg ez a törvényhozási élet került és életbe lépett., — de ezzel az ipar terén csakugyan élénk mozgalom indult meg, mert az iparosság azonnal belátta, hogy az állam az ipart nem tekintti többé mostoha gyermeknek. Egy szebb jövő reménye túrt fel az iparosság szeme előtt és a kötséglejtő közöny eltűnt. Daezára annak, hogy e kedvezményes törvény csak a gyáriparnak szólt — a kézműipar körében is megindult az önmegmentés munkája. Legfontosabb jelszó a tisztelt szervezedező volt. De az eszme is évekig igyevelt, míg végre az 1884. évi XVII. törvényezikben megvalósult. Ezt követte az 1885. évi kiállítás, mely szintén első sorban az ipar érdekében jött létre és az államtól jelentékeny áldozatok igényelt. Mind a két jelentékeny eszkeztést szintén az iparügyesület kezdeményezte és készítette elő.

Az 1885-iki kiállítás után egy kis vissza-

esés következett be. De a visszaesés után — midőn a fejlethetetlen elnekeztési vasminiszter, Baross Gábor vette kezébe az iparügyeket — még hatalmasab lendület állt be. Az iparnak és kereskedelemnek a vasut adminisztrációval való összefüggésbe hozatalát Baross azért kívánta, mert belátta — amit az iparügyesület már évek előtt egy alaposan megokolt memorandumban kifejtett — hogy vámügyeklet örendelkezésünk hiánya folytán az ipar és kereskedelem fejlesztésére a legkathatóssab eszközü a vasuti politika kínálkozik. Ő nemcsak az eszkezt akarta kezelni, hanem az eszkezt által elérendő eszkeztet is feladata körébe akarta vonni. Csak ezen az úton lehet valódi iparpolitika üzni.

Igaz, hogy e miniszterünk „kereskedelmek” nevezetelt és az „ipar” szó egészen kihagyatott. De ennek leginkább az volt az oka, nehogy a Lajthán túl nehézségek merüljenek fel az ellen, hogy a vasutak a hazai ipar eszkeztébe váljanak.

Midőn az iparügyek ez uton Baross kezébe jutattak, ki különben a vasuti szükségletet fedezése után már jelentékeny szolgáltatásokat tett az iparnak, az egyesület mely a vasuti szükségletek hazai beszerzésére alakított ugynevezett iparügyi bizottságunk is kezdeményezője volt, egy részletes programot nyújtott át az új kereskedelmi miniszterünknek, melyet Baross úgy szolván egész teljességében magává tett és ismeretes erővelék fölör-fokra megvalósítani igye-

kezett — Lukács Béla és Dániel Ernő báró Baross utójai azon az úton haladtak, melyeken előjük nagy sikert ért el, az ő idejük alatt a kisipar is lendületet kezdett venni.

De az ipar fejlesztése nemcsak a kereskedelmi miniszternek, hanem a pénzügyminiszter, illetőleg a miniszterelnöknek is egyik legfontosabb programponja volt. És különben a pénzügyek rendezése nélkül az iparfejlesztés eszközei nagyon is hiányosak lettek volna.

Most egy új kormánynyi átluk szemben. Ez a kérdés merül tehát fel, hogy mit várhatunk a jövőre végleges feleletet senki sem adhat. Ugy velük azonban, hogy a jelen kormány sem fog letérni arról az úton a mely Magyarország iparfejlesztését jelenti. Hiszen ezt általánosságban a kormány feje Szel Kálmán ki is jelentette.

De nem szabad felelni, hogy a közgazdaság és ipar terén ma sokkal nagyobb és komolyabb feladatokkal állunk szemben mint bármikor. A mezőgazdasági válság igen káros hatást gyakorolhat az iparra is és különösen a vidéki kisiparra. A kisiparos bajainak orvoslása tehát kétfős erővel nyomult előtérbe. De emellett szociális áramlatok is komoly veszélyeket rejtenek magukban. Ezeknek orvoslása is napról-napra égetőbb szükség van. Mindezek közvetlenül ipari dolgok, de az összes többi közgazdasági feladatok is szoros kapcsolatban vannak az iparral. A megkezdett közgazdasági fele-

TÁROZKA.

Jószivű Gábor.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tározája. —

Az apját nem ösmerte, az anyját öt éves korában veszítette el. Anyja is csak homályosan emlékezett. Temetése azonban sohasem megy ki a felejtől. Nagy pelyhekben hullott a hó s térdig járta benne, a kis kikisérőket a koporsót a temetőbe. Bizonyára ez volt az oka, hogy olyan kevesen adták meg az utolsó regiszterességet a kis Gábor anyjának. Egy-két, meg vagy névesszony. Ő a szegény árva, az elhalt testvéranyját. Daező bácsi vezette kézen, ki a fővárosból jött le a kis alföldi városba, leszolgalmi nővérek az utolsó kötségeséget.

De ez a rokon nem sirt, nem zokogott, s éjelt könyveket senki, meg a vénasszonyok sem. Gábornak meg nem volt bátorsága sírni, mert úgy gondolkodott, ha azok a nagy emberek nem sírnak, úgy neki sem szabad, legalább úgy tanította őt edes mamája, ki most már hidegen és mereven fekszik a koporsóban s a ki nem fogja őt többé tanítani, meg fog róla többé mosolyogni anyyi szorlettel, anyyi gyöngésséggel.

Innentől kezdve a kis Gábor Daező bácsi gondozása alá került, ki főkönyvelő volt egy budapesti nagy bankban s évi jövedelmé kerek 6000

frta rigolt. Emellett még aglegény is volt s így fizetésből szépen megélhetett. A fiút egy özevgy asszonyhoz adta, ki szeretettel fogadta házához s olyan gyöngöden hánt vele, mint saját leánygyermekével, a három éves Emmuskával.

Az özevgyasszony lakása három szobából állt s mind a három nagyon szépen volt berendezve és csak úgy csillogtak-ragyogtak a tisztaságtól. Igen künönek talál ott a Gábor mindent, nem egy, mint otthon szegényesen, minden helyben és este pessente került az asztalra. Daező bácsi a vasorához rendesen eljött s akkor a gyerekeknek, alighogy elköltözték a vascsal, szépen átúnt ki kellett menni. Gábor meg Emmuska egy szobkában aludtak s a fiú mesélt a kis leánykának mindenféle jó és szép meséket a tündérségről, meg a boszorkányokról, amiket ő János bácsiától hallott, volt öreg kocsistól. És Emmuska olyan józian aludt ezekre a szép mesékre!

De az volt aztán a esapas, mikor Gábornak az iskolába-íraták! Vége szakult a sok játéknak s a fojtonos együttlétnek. Közdelten sokat sirt e miatt a fiú, de később belátta, hogy az iskola mindig hasznos dolgot s nagyon komolyan látott a tanulással. Aztantól a könyv nem ment ki a kezéből, azzal fektelt le, azzal költ fel. Legjobb tanuló volt az iskolában s mind a négy elemet csupa künövel végzett.

Daező bácsi elhatározta, hogy ügyvéd legyen belőle. A gyűnnastumba íratta s Gábor hálaán

vette az iskoláztatást, mert bár meg gyermek volt, szenvedélyesen folytatta a tanulást. Emmuska is ő vette oktatás alá s fiom lelkevel olyan nagy lelkesedéssel reszítette, mely az idealizmus világát ültette a leányka egész gondolat emelet.

Igy multak az évek s Gábor letette az orvostudományt. Ekkor már komoly ifjúvá fejlődött, kibénarószinte vonzalon a leány iránt nyugodt, biggadt, szerelemmel fejlődött. Szerelmet azonban a legnagyobb mertekben titkolta imadottja előtt s mind jöbbon fejlődött az, annal tartózkodóbb viselkedéssel tanúsított iránta. Viszont Emmuska ideális orvostudományt látott és Gábor iránt csak testvezi szeretet táplált. A komoly ifjú az aitan bentmaradt gyakorlat, majd a szigorú apa, kitől félni kell, Ő, egészen mást mond a szerelméről! Gábor eszményi, visszatartott könszejével a szép leányra ilyen hatást előidézeni nem volt képes.

Daező és az özevgy asszony nem igen bírták az ifjú érzelmeivel, sokkal jobban voltak rájuk magukkal elfoglalva. Estentek sokat süttettek, tanakodtak, mintha valami nagy dolog keresetűvieleit terveztek volna. Ugyanis ő is csak azazaz egy eszkeztől kezdte, hogy az aglegény nem volt márt a csinos özevgyet, bár már egyetlen időnké hátségesen tülük egymásután az esztendők.

Egy napon azután kiptantán Daező és az özevgy asszony visszatérnek haza, mert rájöttek, hogy majdnem 10000 forintot szikkasztott és okmányokat hamisított. Az özevgytel is házkutatást tart-

DISZLEVÉLPAPIROK kártyapapírok, esinos festett-, fa- és papírcasettában. Emlékkönyvek, Jegyzet- és egyéb könyvecskék, Kottás- és képes levelezőlapok (vidéki megrendelésnél 15 drinral portómentesen küldeték)

BALKÁNYI ERNŐ könyvnyomdájában
ALSÓ-LENDVÁN.

felet. Sok esetben már 35—40 kgr.-nak felszárva is teljesen elegendő.

Nem mulasztjuk el figyelmeztetésül felmenteni azt, hogy a szinten nitrogénus kén-savas-ammónium nem oly alkalmas a rotemény feljavítására, mert az ammóniumnak előbb salétromsavvá kell a tulajban átváltoztatni, ez pedig csak akkor mehet végbe, hogy ha a talaj alkalikus földfelekkel elegendő mennyiségben tartalmaz; a hol tehát ez hiányzik, ott a kivánatos hatás el is marad. De egyébként is az ammón trágya fejtrágyázással nem alkalmas, hanem legjobb azt az összezi megmészezett talajra tavasszal a vetés előtt kihinteni s jól beboronálni.

Hetivásár.

Sertes behajtatott 254 darab, eladatott 129 darab; kövér leőve 42—48 kr. kgrammonként; feleves növények 12—15 frt drbja; választómalac 3—4 frt drbja.

Horju behajtatott 59 drb; eladatott 47 drb; leőve 32—36 kr. kiloja.

Kövér liba eladatott 4—5 frtjával páronként; sovány liba eladatott 2 frt 40 krajával páronként. Idei kakas 1 frt 80 kr. párja.

Idei kacsák 70 kr. páronként. Tyúkok 50—90 kr. páronként. Csirkék 50 kr. páronként.

Tengeri eladatott 100 kilónként 5 frt 20 krért. Murai liszt eladatott 6 frt 50 krért 100 kilo. Burgonya eladatott 3 frt 50 kr. 100 kilónként. Túzfa behozatott 16 kocsiával, eladatott mind.

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Csakortonya.	A.-Lendva-Z.-Egerszeg.
Indul:	Indul:
7 óra 47 p.-kor d. e.	7 óra 03 p.-kor d. e.
8 " 54 " este.	5 " 40 " d. u.
Érkezik:	Érkezik:
6 óra 52 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.
5 " 30 " d. u.	8 " 44 " este.

Hirdetések.

2158 90. tkrsz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az a.-lendvai kir. j.-bírószág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Chliko Sándor ügyvéd végrehajtatónak Mausecz István Gáncsai lakos végrehajtatás szendveo elleni 12 frt 90 kr. tökékoeteles os jarulekai iranti végrehajtatási ügyben az alsó-lendvai királyi járásbírószág területen levő, a gancsai 162. számú tjkévet Mausecz István tulajdonnál felvételt A + 1. sor 124 c. hrzi sz. a. foglalt s az adó alapján 354 forinra becsült; A + 2 sor 135 c. hrzi sz. a. foglalt s az adó alapján 23 forinra becsült; A + 3 sor 171 a. hrzi sz. a. foglalt s az adó alapján 45 forinra becsült; A + 4 sor 320 c. hrzi sz. a. foglalt s az adó alapján 90 forinra becsült; A + 6 sor 429 a. hrzi sz. a. foglalt s az adó alapján 63 forinra becsült ingatlanokra 354 forint, 23 forint, 45 frt, 90 forint és 63 forintban ezenen megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megállapított ingatlanok az 1839. évi július hó 26-ik napjának délelőtti 10 órakor Gancsai községben a községüzámmal megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikialtási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát közszemben, vagy az 1881: LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értekpapírban a kiküldött ke-

zelög letenni, avagy az 1881: LX. l.-oz. 170. §-a értelmében a jászgépnek a bírósággal előleges elhatározásról kiállított szabályszerű elismervevnt átsszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1899. évi május hó 7. napján.

Az a.-lendvai kir. j.-bírószág mánt telekkönyvi hatóság.

Horváth, kir. albíró.

11174. 90.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Koszticzky Mátyás alsó-lendvaihegyi lakos végrehajtatónak Vugrinecz Anna k.-bisztricezi leőös végrehajtatás szendveo elleni 45 forint tökékoeteles és jarulekai iranti végrehajtatási ügyben az alsó-lendvai kir. j.-bírószág területén levő a zszokszteri 95. számú tjkévet A + 1 sor 182 b. hrzi szám aláa foglalt s 1/2 részben Vugrinecz Anna végrehajtatást szendveo, másik 1/2 részben pedig Vugrinecz Mátyás neven álló, 368 frtra becsült egész ingatlanra a végrehajtatási törvény 156. §-a alapján az árverést 368 forintban ezenen megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megállapított ingatlan az 1899. évi június hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor Zsuzskószter községben, a községüzámmal megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikialtási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis 368 forint 80 kr. közszemben, vagy az 1881: LX. l.-sz. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értekpapírban a kiküldött kezeles letenni, avagy az 1881: LX. l.-oz. 170. §-a értelmében a bantapoznak a bírósággal előleges elhatározásról kiállított szabályszerű elismervevnt átsszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1899. évi márczius hó 30. napján.

Az alsó-lendvai kir. bírószág mánt telekkönyvi hatóság.

Horváth, kir. albíró.

Reményfy Jenő

könyvköteszete

Alsó-Lendván.

Városház-utca 13-ik sz. házában.

Elvállal mindennemű a könyvköteszeti szakba vágó, valamint díszmű cartonmago munkákat tartos és díszes kiállításban.

Különlegesség: ó-kötesek minden nemei s azok utánzatai.